

Desigualtats

written by Marc Antònio Llobet | 11 de novembre de 2022

Va ser un veritable plaer poder llegir la carta del diari mallorquí *Ona Mediterrània*, en què el director el senyor Tomeu Martí i Florit va publicar la carta que havia escrit al Sr. Felip de Borbó justificant-li la seva absència i li explicava per què declinava la invitació reial a l'acte de presentació de la família reial a Mallorca. La carta tenia data del 3 d'agost de 2022.

Llegia la carta amb interès i en arribar al punt on concretament li diu que no assistirà **“perquè sou la viva representació del masclisme consagrat en la Constitució Espanyola, que en el seu article 57.1 fa prevaldre l'home per davant de la dona”**. Un punt, suposo, que potser a molts de nosaltres se'ns podia haver passat per alt. Penso en els pares de la moderna Constitució de 1978 amb tot el que van lluitar i suar fins a pactar el millor per a tots els ciutadans i ciutadanes, i a la fi deixar-ho tot clar i rodó, justa i sense privilegis.

Diu així l'article 57.1 de la Constitució Espanyola 1978 situat en el títol II dedicat a la Corona:

1.- La Corona d'Espanya és hereditària en els successors de S.M Joan Carles I de Borbó, legítim hereu de la Dinastia històrica. **La successió al tron seguirà l'ordre regular de primogenitura i de representació; i serà preferida** sempre la línia anterior a les posteriors; en la mateixa línia, els grans més pròxims al remot; **en el mateix grau, l'home a la dona**, i en el mateix sexe la persona major a la menor.

La Constitució 1978 ja havia decidit qui seria l'hereu al tron de Joan Carles I, l'home. Les dues germanes, nascudes abans, l'Elena el 20 de desembre de **1963** i la Cristina el 13 de juny de **1965**, seran tota la vida princeses o infantes, però mai

reines. Felip, el noi, el tercer fill, nascut el 30 de gener de **1968**, serà l'hereu aplicant l'article 57.1. Amb l'article fet a mida.

Tot aquest tema de les herències ho havíem estudiat a classe fa molts anys i ara amb l'ajuda d'Internet he volgut aprofundir i conèixer més sobre aquest tema, gràcies un cop més, al director del diari amb la seva carta valenta al **Sr. Felip de Borbó**, com ell l'anomena.

Recordo haver estudiat que alguns reis aplicaven una llei, la Llei Sàlica, quan volien que els seus hereus només fossin homes. Quedava curt, i avui puc i podem ampliar els continguts. Llei Sàlica es defineix com a la disposició que excloïa del tron dones de les famílies reials i llurs descendents, també en les successions monàstiques a favor dels successors homes. Fou creada a principis de l'edat mitjana en temps de Clodoveu I durant el segle VI, tenim constància de la primera compilació d'aquesta disposició amb dates entre l'any 507 i el 511. Clodoveu I era un rei franc que va ascendir al tron l'any 481.

Les lleis de Carlemany, dels anys 800, també es basaven en aquesta llei. A poc a poc la resta de països europeus de l'època la van anar incorporant progressivament. Va ser molts anys després quan la llei s'instauraria a Espanya. Ho va fer en el regnat de Felip V, l'any 1713 en plena guerra de Successió, la fatídica guerra per als catalans amb les seves conseqüències.

No obstant s'han d'aclarir les coses. Felip V va aplicar la llei amb un altre nom, l'anomenada com El Reglament de Successió de 1713. Poc després li canviaria el nom, es va passar a dir Llei de Successió Fonamental. Cap de les dues lleis eren ben bé la Llei Sàlica que s'emprava a Europa. Amb diferències molt evidents; mentre la Llei Sàlica exclou cap possibilitat que una dona accedeixi al tron, la Llei de Successió Fonamental permet regnar a una dona si no hi ha cap hereu home a la línia principal (fills) ni en la línia lateral

(germans).

Aquesta llei feta per Felip V intentava evitar que Catalunya fos ocupada per un Àustria, i es proclamés comtessa de Barcelona Maria Josepa o Maria Amàlia, filles de Josep I i nebodes de Carles d'Àustria. No obstant això, aquesta jugada acabaria malament i passaria factura a la monarquia espanyola, ja que un segle després serà el motor i el detonador de les guerres carlines, quan Ferran VII emetia la Pragmàtica Sanció del 20 de març de 1830 i feia reina la seva filla Isabel II, però també la primera guerra carlina. Ferran VII tenia un germà, en Carles, i per la línia lateral de la llei de Felip V ell era el rei. D'aquí el nom de guerra pel tron.

Per acabar d'embolicar més la troca, **l'any 2006 el rei d'Espanya Joan Carles I sancionava una llei, concretament la 33/2006 de 30 d'octubre, sobre la igualtat de l'home i la dona en l'ordre de successió dels títols nobiliaris.** Entraria en vigor el 20 de novembre del 2006 i va ser publicada en el BOE-A-2006-18869. El seu fill Felip serà proclamat rei per les Corts Generals el **19 de juny del 2014**, per l'abdicació del seu pare.

Joan Carles I signava la llei sancionada per ell mateix i comença dient que: **"Actualment la possessió d'un títol nobiliari no atorga cap estatut de privilegi"**, i una mica més avall ens recalca: "Aquesta plena igualtat de l'home i la dona en totes les esferes jurídiques i socials queda reconeguda en la Convenció per a l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona, adoptada a Nova York el **18 de desembre de 1979**, i **ratificada per Espanya el 1984**". La Constitució es va fer el 1978, llàstima, massa tard...

Com a Disposició final primera, el BOE diu que: s'habilita al Govern perquè desenvolupi, a proposta del Ministeri de Justícia, el previst en aquesta llei. On **el seu article 1r diu que "l'home i la dona tenen igual dret a la successió de les Grandeses d'Espanya i títols nobiliaris, sense que pugui**

preferir a les persones per raó del seu sexe en l'ordre regular de successió".

Així arribo al final de l'article fent-me preguntes, en quina època vivim? Volem ser moderns acollint-nos a lleis i raonaments internacionals, com ratificar la Convenció de Nova York de 1979, mentre continuem aplicant lleis de l'edat mitjana o de l'època del Borbó Felip V? Joan Carles I en sancionar la llei 33/2006 en qui pensava? Ordenava al Ministeri de Justícia que s'apliqués la llei, a qui? En aquell temps el seu fill només era príncep d'Astúries, ell encara no havia abdicat, s'havia de complir la llei sancionada, sí o no? Un món diferent i molt irreal, però sobretot massa reial, amb moltes **desigualtats** home-dona a superar. Endavant, que passin els senyors davant, mentre les coses no canviïn, però evidentment han de canviar.

Bona lectura.